

AMIR KNEŽEVIĆ

Razumu Stranac

Glastonburry Festival, '94

Psi sumnje i vukovi očaja loviše me
kroz močvare i pustare ovoga života;
na svakom proplanku nade, ovu dušu meni datu, htijuć
na mene kao kiša, i na zemlju na kojoj stopala mi legnu, lijuć

Labava koraka, lošega vida, koračam

Groznica, prijatelj ko niko, grlila i
njegovala me kroz strah, lijegala
sa mnom u štof smrti
u koji sam umotan;

Da, ja osion umrijeh iznutra, nekoliko puta;
Kada me napustiše ambicija i glad za životom, istinski izdajnici;
Ili pak bijah to sam Ja koji odoh, da smišljam
Veliku Izdaju?
Posljednji plan da ubijem Sebe unutar Ja!
Prvotno ostaviviši Ja bez humora i šarma,
ostaviviši Sebe potpuno
strancem razumu.

*

“Glad za pažljivu misao i dinar za hranu,
ova pjesma ne ide nikud, samo je jedna od mojih uobičajenih
raspoloženja!”

*

(Sloboda je dakle uokvirena samo nečijom zamisli o njoj;
U potpunosti, sfera nečije percepcije ju graniči;
Zemaljska Ljubav je krhka i nepouzdana, Vjera je ono što ti treba)

*

Doći će utjerivači dugova na Nečija vrata
Sa psima i vukovima, kesama i sabljama
Ako se Neko ne pouzda u se i ne povjeruje da je kadar;

*

Onaj, koji ljubav je isko
(zemaljski kakav bijaše)
buljio je u ponor
predugo nesvjestan

*

Sloj po sloj, hvatajuć se za Me
Najpitomiji voćnjak svjetlosti
I najslade voće jednom može biti
Razumu stranac
Ali ne, to nisam ja

Ova pjesma,....., rezultat je auto-translacije - pokušaja da prenesem osjećaj originalnog teksta sa engleskog na bosanski.